

Mál nr. 46/2004

**M
og**

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar sundlaugareiganda.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss í sundlaug þann 14.4.2001.

Gögn.

1. Málskot móttakið 16.3.2004 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-14.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Bréf X, dags. 5.4.2004, ásamt fylgiskjöllum nr. 1-7.

Málsatvik.

M var í barnasundlaug innandyra í sundlaug ásamt þriggja ára gömlu barni. Í lauginni var svokallaður "pvc" gúmmíhringur ætlaður til leikja fyrir börn. Lýsti barnið áhuga á að sitja á einum slíkum hring. Settist þá M upp á hringinn og ætlaði að ná jafnvægi á honum, þar sem henni þótti hann óstöðugur. Við það missti hún jafnvægið og féll aftur fyrir sig ofan í laugina og skall höfuð hennar í botn laugarinnar. Dýpt laugarinnar mun vera á bilinu 70-90 cm. Við slysið hlaut M tognun á hálsi og hefur verið metin til 5% varanlegs miska og 5% varanlegrar örorku.

S á og rekur sundlaugina, þar sem slysið varð. M hefur krafist krafið S um bætur vegna slyssins. Telur hún eftirlit með búnaði, sem er til afnota fyrir sundgesti, hafa brugðist jafnframt sem skort hafi leiðbeiningar um notkun hringsins og hugsanlega hættueiginleika hans. Einnig vísar M til 8. gr. laga nr. 134/1995 um öryggi vöru og markaðsgæslu, en í ákvæði þessu segir að örugg vara merki sérhverja vöru sem við eðlilega eða fyrirsjáanlega notkun teljist vera án sérstakrar áhættu fyrir einstaklinga og eignir þeirra eða áhættan sé í lágmarki miðað við eðlilega notkun vörunnar enda fullnægi hún almennum kröfum sem gerðar eru vegna almannahagsmuna um öryggi og vernd heilsu, svo og umhverfis. Þá er vísað til gr. 2.3 í reglum settum af menntamálaráðuneytinu í janúar 1999 um að starfsmenn sundlauga þurfi m.a. að hafa góðar gætur á notkun flotleikfanga.

Álit.

Ekki liggja fyrir nákvæmar upplýsingar um hringinn, svo sem um ytra og innra þvermál hans. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að hringurinn fullnægi ekki almennum kröfum um öryggi til verndar heilsu. Fullorðinn einstaklingur átti að gera sér grein fyrir hættu sem stafað gat af því að setjast upp á hring eins og hér um ræðir í grunnri sundlaug. Engin bein fyrirmæli eru fyrir hendi sem mæla fyrir um að starfsmönnum S hafi borið að banna fullorðnum að leika sér með hringinn í barnalauginni. Starfsfólkið mátti treysta því að fullorðnir myndu taka mið af aðstæðum við notkun hringsins. Að öllu athuguðu hefur í málinu ekki verið sýnt fram á að hringurinn hafi verið haldinn ágalla eða að slysið verði rakið vangæslu starfsmanna eða annarra atvika sem S sem eigandi og rekstraraðili sundlaugarinnar ber ábyrgð á. Ber S af þeim sökum ekki ábyrgð á líkamstjóni M.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist ekki.

Reykjavík, 13. apríl 2004.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.